

Ahju argi armotajaks
 Eia nurga norutajaks.
 Kes on meis see olgu hoolmis
 Isamoor uest. Nui on laewis.
 Ma laen linna lasku wõlma.
 Eusku wõlma, sotta lõtma.
 Siis seane enmast saksarõisi,
 Aris ennoist kõrra wiisi.
 Uiskar wiisud, koi oxiit Kahi,
 Ahust Kuu Kuumahju.
 Tanen plangid saapod jalga.
 Siis Siid jatan jumalaga
 Võtad rõõmsa südamega.
 Võtan püssi wapro Kõega,
 Põreri püssa jiska määga.
 Väia rikma sinna ette,
 Walged kindad antaks kätte.
 Kõrmindeis ei kahelõ Kaimud,
 Walla wenneid, per waimud?
 Kas k' miisid siis ei äiska
 Lõija leulu muul ei liiskal!

See on aigi äetued
 Hõnis wõpõid wõnnakesed! 701.

2. Lõnad.

Minu aga lähem minemai
 Kõdust ära saotemai
 Lähem ära Haugemai,
 Kõ wõlga wõotemai
 Põega jäänud nulltemai
 Kõd laka wõotemai.
 Ma läinud Haugemai.
 Põega pisukena ka
 Jäänud põ nulltemai.
 Ma aga laskud Lõgasida,
 Tääl püssa wõotemai
 Omo Kallist püssi Kõda.
 Põega hakkand rõõmuslamme,
 Kõ Kõdõl hakkamais —
 Kõ jell Kõdõ laskud,
 Omo Kõdõ laskud ka
 Kõ hakkand näekõnõci